

ikke skal gives skattefradrag for kommuneskat og kirkelige afgifter.

2. Kildeskatteordningen.

Med hensyn til kildeskatteordningen kan mindretallet tiltræde, at lovforslagene søges sat i kraft den 1. januar 1969.

Ved kildeskatten skal gennemføres en selvstændig beskatning af den udearbejdende hustrus indtægt ved lønarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed.

Efter mindretallets opfattelse viser det materiale, der har været forelagt udvalget, at en ophævelse af sambeskatningen, der gennemføres samtidig med en ophævelse af hustrufradraget, vil medføre en socialt urimelig fordeling af skattebyrden. Ægtepar med samlet indkomst under ca. 30.000 kr. vil i så fald ikke få del i den tilsigtede skattelettelse, medens ægtepar med højere indtægter vil få særlig stor skattelettelse. Det må derfor overvejes at bibeholde hustrufradraget eller at indføre en form for hustru- eller familiefradrag i de tilfælde, hvor hustruen har selverhverv. Dette fradrag, der bør pristalsreguleres, kan eventuelt gives som et fradrag i skatten. For medhjælpende hustruer bør overvejes rimeligheden af at indføre et særligt pristalsreguleret fradrag. Sådanne ændringer medfører, at der må udarbejdes nye grundbeløbsskalaer, og det kan måske vise sig praktisk at arbejde med flere skalaer for at opnå en rimelig fordeling af skattebyrden på de forskellige grupper af skatteydere.

De rent juridiske problemer, der kan opstå i forbindelse med den foreslåede særbeskatning, har været nævnt i udvalget, hvor der imidlertid er enighed om, at dette spørgsmål bør henvises til justitsministeriets ægteskabsudvalg.

Der har i udvalget været rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af mindre erhvervsvirksomheder kan opnå en ordening, hvorefter arbejdet med beregning og indeholdelse af skat hos medarbejderne overlades til et pengeinstitut eller lignende. Finansministeren har oplyst, at lovforslagets bestemmelser ikke vil være til hinder for, at der træffes aftale med de ansatte om sådanne ordninger.

3. Fradragsreglerne.

Under den almindelige gennemgang af skatteproblemer, som det er fundet natur-

ligt at foretage ved overgangen til et nyt skattesystem, har udvalget i særlig grad interesseret sig for de gældende fradragsregler. Man er under drøftelserne heraf blevet enig om, at sygekassekontingenter og præmier til syge- og ulykkesforsikring ikke skal kunne fradrages i det omfang, de er af nogenlunde samme størrelse for næsten hele befolkningen. Endvidere finder mindretallet, at retten til fradrag for indskud på kapitalbindingskonti bør ophæves, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 9.

Det nugældende fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads bør ændres således, at de 400 kr. forhøjes til 600 kr., overgrænsen på 1.800 kr. til 2.000 kr. Samtidig bør reglen vedrørende fradrag for udgift til befordring mellem flere samtidige arbejdspladser ændres således, at den kun gælder, hvor den skattepligtige har 2 eller flere arbejdspladser uden for bopælen.

Udvalget har drøftet bestemmelsen i ligningslovens § 8 A om ret til ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt at fradrage gaver til visse almennyttige formål. I forbindelse hermed er drøftet bestemmelsen i ligningslovens § 14, stk. 2, hvorefter der kan opnås fradrag for bl. a. løbende ydelser af gavekarakter til foreninger, fonds o. lign. Der er i udvalget enighed om, at den nuværende praktisering af bestemmelsen i ligningslovens § 8 A er uheldig, men at den videre drøftelse af disse spørgsmål bør hen skydes til folketingets behandling af ligningsloven.

Mindretallet indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse* med de af ministeren foreslåede ændringer.

Et andet *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Mindretallet har tilbudt at medvirke til en skattereform uden merværdiafgiften, men med gennemførelse af en samtidighedsskat og ophævelse af fradragsretten for statsindkomstskat mod et andet tilstrækkelig effektivt skatteloft.

Denne af mindretallet fremhævede sammenhæng har regeringen ikke ønsket at medvirke til eller forhandle om.

Spørgsmålet om, hvilken form en samtidighedsskat i dansk skattepolitik skal have, er efter mindretallets opfattelse foreløbig så uafklaret, at en endelig stillingtagen ikke